

De invloeden van bands als Red Fang en Velvet Revolver zijn duidelijk te horen. Vooral de eerste helft van de plaat is van een stevige drive voorzien. Opener Down South en single On The Run zijn simpelweg uitstekende rocknummers. Origineel is Bandito niet en het te Nederlands uitsproken Engels van frontman Jord Jansen begint na een tijdje wel erg op te vallen. Maar Bandito slaagt er wel in om onvervalste podiumenergie om te zetten naar een tiental oerdegelijke studio-nummers. Niels Lahuis

HANDSOME POETS 2015

EIGEN BEHEER/PIAS/ROUGH TRADE
WWW.HANDSOMEPOETS.NL

★★★★

Na het beluisteren van de nieuwste Handsome Poets lijkt een tandartsbezoek een bijzonder goed idee. De poprock van de vier heren laat het glazuur als schaafijns van je tanden springen, maar ondanks (of misschien juist dankzij) die zoetheid word je er wel vrolijk van. De volvette productie, de koortjes en het handengeklap dat klinkt alsof je in een enthousiast publiek staat, maken het moeilijk om niet mee te gaan in de flow die het viertal vakkundig heeft uitgezet. Alles klinkt gelikt en ook ditmaal eisen de synths van

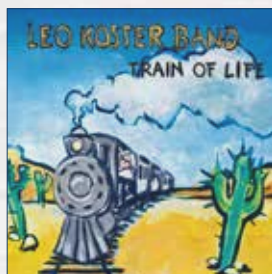
Nils Davidse terecht een belangrijke rol op. Desondanks klinkt 2015 totaal niet vernieuwend en staat de plaat vol met liedjes die je stuk voor stuk op de radio verwacht, maar je met dezelfde vaart ook weer vergeet. Het lijkt erop dat Handsome Poets met 2015 een ware 'sugar rush' heeft gecreëerd. Een vrolijke oppepper die je na een uurtje al weer kwijt bent. Ton Fiselier

LEO KOSTER BAND TRAIN OF LIFE

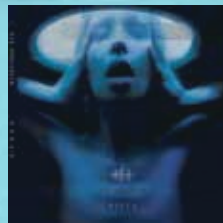
MORE!!! RECORDS
WWW.LEOKOSTERBAND.NL

★★★★

De Leo Koster Band is een countryrock-/americana-band rond de Amsterdamse zanger, gitarist en songwriter Leo Koster, die in 1980 debuutalbum Gigs, Licks And Chicks uitbracht. Vanwege drukte met zijn verhuurbedrijf had hij in de jaren tachtig en negentig geen tijd voor muziek, tot in 2005 de cd After The Break uitkwam, in 2008 gevolgd door Heading For The Promise Land. Train Of Life is zijn jongste vrucht, een in een mooie hoes gestoken countryrockalbum dat werd opgenomen in The Bakery te Vleuten, StuStuStudio te Loenen en Ricky Scaggs Place in countryhoofdstad Nashville. De reis was een moeizame: bij het begin van de opnames in

november 2011, overleed plotseling drummer, vriend, coach en topproducer Pim Koopman (Kayak, Diesel). Zijn drumpartijen hoor je in Field Of Empty Chairs en zowel het album als de song Robbed!!! zijn aan hem opgedragen. Tevens zat de door het lot getarte Leo twee jaar in het gips, waardoor de totstandko-

KID HARLEQUIN WIRED

EIGEN BEHEER
WWW.KIDHARLEQUIN.COM
★★★★

Strakke riffs, industriële beats en semi-zeurderige zang: net als op de naar de band vernoemde EP, put Kid Harlequin op deze eerste langspeler uit de geesten van Marilyn Manson, Brian Molko (Placebo) en Trent Reznor (Nine Inch Nails). Lekker haaks op alle rammelrock en psychedelica die ons dezer dagen overspoelt en ook nog goed uitgevoerd. Het bracht de band, opgericht door zanger-gitarist Julien Graute, al tot de halve finale van De Grote Prijs Van Nederland, en ook in Engeland is met een uitgebreide tour reeds een visitekaartje afgeleverd. Wired is een nieuwe reden om de planken te betreden. De drie hoofdelementen zijn aangevuld met sfeervolle samples en soundscapes, maar het draait vooral om grooves. De cover van I'm Afraid Of Americans (David Bowie feat. Trent Reznor) is goed gekozen en past naadloos op de rest van Kid Harlequins oeuvre. Daarna wordt de plaat geleidelijk wat eentonig en minder interessant. Maar deze band, met een dame op drums en op tweede gitaar, krijgt weer extra punten voor zijn presentatie, zowel live als op cd. Ook interessant voor fans van Deftones, Porcupine Tree en Anathema. Patrick Lamberts

grote rol speelt en Leo met een nare periode afrekent. Harry Pater

MARCEL SINGOR FUTUREPROOF

GLASSVILLE RECORDS
WWW.MARCELSINGOR.COM

★★★★

Best briljant en zeker origineel: een gitaarplaat maken met Bas Bron, de beatmaker van onder meer De Jeugd Van Tegenwoordig en Seymour Bits. De vrolijke en dansbare beats van Bas, die als geen ander een cheesy sound toch enorm tof kan laten klinken, komen op Futureproof samen met de gitaartalenten van Marcel Singor, die licks, riffs en solo's kan neerleggen als ware hij Joe Satriani. De plaat laat zich nog het best omschrijven als Prince meets Wham!, maar dan wel van het soort dat je moeiteloos in een moder-

ne dansclub kunt opzetten. Ook zang speelt een grote rol, want Futureproof is geen pure gitaarplaat vol solo's. Qua zang doet Marcel niet alleen aan Prince denken, maar in de verte ook aan David Bowie, luister maar eens naar het titelnummer. Jett Rebel mag dan de eerste zijn die sinds tijden met een vergelijkbare sound kwam, maar Marcel en Bas verleggen de grenzen nog een stukje, vooral qua arrangementen. Of Marcel zich net zo gemakkelijk in de markt laat zetten als Jett Rebel is echter de vraag. Met Futureproof verdient hij